

Vicent Andrés Estellés (1924-1993)

Dos poemes / Δύο ποιήματα
Traducció / Μετάφραση: Rubén Montañés

Llibre de meravelles (1971)

ΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ

Σάρκα θέλει η σάρκα (Αουσιάς Μαρκ)¹

Δεν είχε στη Βαλένσια δύο εραστές σαν εμάς.
Ατίθασα αγαπιόμασταν από το πρωί ίσαμε το βράδυ.
Όλα τα θυμάμαι τώρα ενώ απλώνεις τα ρούχα.
Χρόνια επέρασαν, πολλά χρόνια· πολλά συνέβηκαν.
Ξαφνικά μας παίρνει ακόμα εκείνος ο άνεμος ή ο έρωτας
και κυλάμε χάμω μέσα σ'αγκαλιές και φιλιά.
Δεν αντιλαμβανόμαστε τον έρωτα σαν καλοσυνάτο έθιμο,
σαν ειρηνικό έθιμο φιλοφροσύνης και υφασμάτων
(να μας συγχωρεί και ο αγνός κύριος López-Picó).
Ξυπνά, αναπάντεχα, σαν παλιός τυφώνας,
μας ρίχνει τους δύο χάμω, μας μαζεύει, μας σπρώχνει.
Εγώ επιθυμούσα κάποτες έναν εκπολιτισμένο έρωτα,
ένω γύριζε το πικάπ, φιλώντας σε αμελώς,
τώρα έναν ώμο και μετά τον λοβό ενός αυτιού.
Και τι να κάνουμε! Απλοϊκό, καλά το ξέρω.
Αγνοούμε τον Πετράρχη και αγνοούμε πολλά.
Του Ρίμπα τις *Estances* και τις *Rimas* του Μπεκέρ.
Μετά, κάπως πεσμένοι χάμω,
καταλαβαίνουμε ότι είμαστε βάρβαροι, και ότι αυτό δεν πρέπει,
ότι δεν είμαστε στην σωστή ηλικία, κι αυτό κι εκείνο.
Δεν είχε στη Βαλένσια δύο εραστές σαν εμάς,
επειδή εραστές σαν εμάς, πολύ λίγοι γεννιούνται.

¹ Ausiàs March, 1400 - 1459, ποιητής και ιππότης από τη Βαλένσια.

ΕΙΔΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Εγώ που στο παρελθόν μπερδεμένος και συγχυμένος ήμουν (Αουζιάς Μαρκ)

Ο θάνατος του Μανολέτε² στα φύλλα της εφημερίδας,
 ενώ στο Μπενιμακλέτ³ εγώ σε περίμενα.
 Ή οι εκτελέσεις σε μίαν αυλή της Νυρεμβέργης
 ενώ σ' έβλεπα να περνάς από την οδό των Βαρκών.⁴
 Ένας έρωτας σ' έναν καιρό, τι καιρός, ω τι έρωτας!
 Ένας έρωτας για πάντα ένθετος μέσ στην ιστορία.
 Το «Monestir de Santa Clara»⁵ μεγάλωνε στον αέρα.
 Το Tyris⁶ γεμάτο κόσμο, την μπόχα από τον κόσμο.
 Έβγαιναν τα ζευγάρια με κοκκινισμένα τα μάγουλα.
 Οι μάνες δεν ήξεραν τι να μαγειρέψουν για βραδινό.
 Οι πατέρες άκουγαν ξενικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς.
 Κι όλοι σκέφτονταν πως ήταν ζήτημα τεσσάρων ημερών.
 Ή τεσσάρων εβδομάδων το πολύ, ποιος ξέρει.
 Τα παιδιά έκαναν έρωτα στο κλιμακοστάσιο.
 Ο πατέρας κουβεντιάζε με την μάνα στην κουζίνα.
 Γερνούσε η μάνα στις παράλογες κατσαρόλες επάνω,
 άσπριζαν τα μαλλιά της πάνω στο κόκκαλο του μετώπου της.
 Ζήτημα τεσσάρων ημερών ή τεσσάρων εβδομάδων.
 Και περνούσαν οι μέρες, οι εβδομάδες, τα χρόνια.
 Και η πορεία του Μάο από την ήπειρο της Κίνας.
 Ήλθε μετά η Κορέα. Ήλθε μετά το Βιετνάμ.
 Ο πατέρας πέθανε, πέθανε και η μάνα.
 Την κόρη την πάντρεψε κάποιος άλλος, χρόνια αργότερα.
 Κάποτες ανταμώνει εκείνο πρώτο εραστή.
 Ζήτημα τεσσάρων ημερών ή τεσσάρων εβδομάδων.
 Λες και δεν ύπηρξε μεταξύ τους η οικιότητα
 στο κλιμακοστάσιο, κουβεντιάζουν για τα παιδιά τους.
 «Ο δικός μου πάει Λύκειο». «Η δική μου έπιασε ιλαρά».
 Απέκτησαν μία θλιβερή, πρόστυχη ευγένεια.
 Όρθια στο δρόμο, κουβεντιάζουν όταν ανταμώνονται.
 Και ο καθένας συνεχίζει μετά τη διαδρομή της.
 Αχ ο έρωτας ένθετος, τι πράγμα, μέσ στην ιστορία!

² Manuel Laureano Rodríguez Sánchez «Manolete» (1917 - 1947), περίφημος ταυρομάχος.

³ Χωριό βόρεια της Βαλένσιας, σήμερα είναι γειτονιά της πόλης.

⁴ Carrer de les Barques, κεντρικός δρόμος της Βαλένσιας, με αρχή την πλατεία Δημαρχείου.

⁵ Ο Estellés μεταφράζει τον τίτλο του ιταλικού (από την Νεάπολι) τραγουδιού «Monasterio 'e Santa Chiara» (1945), με μουσική του Alberto Barberis και στίχους του Michele Galdieri.

⁶ Γνωστό σινεμά της Βαλένσιας που λειτούργησε από το 1933 ως το 2002 στην σημερινή λεωφόρο Antic Regne de València, που ονομαζόταν τα προπολεμικά χρόνια 14 d'Abril και επί δικτατορίας José Antonio.

Vicent Andrés Estellés. 1971. *Llibre de meravelles*. València: L'Estel.

Estàtua de Vicent Andrés Estellés al seu poble, Burjassot.
Αγαλμα του Vicent Andrés Estellés στο Burjassot, το χωριό του.
Imatge: Wikimedia Commons